

Lovforslaget

vedtoges med 74 stemmer mod 12; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse og ændring af lov nr. 117 af 30. marts 1940 om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4947).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 81 stemmer mod 6; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om værn for dyr.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1679).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg har herved den ære for det høje folketing at forelægge forslag til lov om værn for dyr, således som dette forslag er vedtaget af det høje landsting med alle stemmer mod 1. Lovforslaget har i landstinget været undergivet en grundig udvalgsbehandling, og der er foretaget forskellige ikke uvigtige ændringer.

De gældende regler om dyreværn findes som bekendt i lov af 17. maj 1916. I den forløbne tid har der imidlertid i andre lande fundet en betydelig udvikling sted på dette område, således at vi her i landet ikke længere kan siges at have en tidssva-

rende dyreværnslov. Kritikken, navnlig over domstolenes afgørelser og altfor lemføldige behandling af dyremishandlinger, er velkendt og efter min mening også velbegrundet.

Nærværende lovforslag er udarbejdet i justitsministeriet bl. a. på grundlag af et af Foreningen til Dyrenes Beskyttelse fremsat udkast. Det har været gjort til genstand for forhandling med landbrugsministeriet og med andre interesserede myndigheder og organisationer.

Lovforslaget giver i det hele detaljerede forskrifter om behandlingsmåden vedrørende dyr og indfører regler med hjemmel til i visse tilfælde ved dom at frakende personer, der gør sig skyldig i dyremishandling, retten til overhovedet at beskæftige sig med dyr. Endvidere foreslås straffen for dyrplageri skærpet.

Idet jeg iøvrigt tør henvise til den af landstingsudvalget afgivne betænkning, skal jeg oplyse følgende om de væsentligste af de foretagne ændringer.

Det absolutte forbud, som indeholdtes i § 4 i justitsministeriets forslag mod at sætte søm, agraffer og lignende i trynen på svin, er modificeret således, at det er tilladt nu at bruge glatte ringe og agraffer til at hindre svinene i at rode i markerne. Ændringen er sket efter henstilling fra landbrugsrepræsentanter, som har fremhævet, at det er absolut nødvendigt at have midler til at hindre svin i at rode i jorden, idet hele græsmarker ellers ville kunne ødelægges.

Endvidere er der i § 3 indført et forbud mod at anvende levende dyr som mål ved øvelses- og kapskydninger samt at beskyde kron-, sika- og dåvildt, sæler og lignende større dyr med hagl. Der er til justitsministeriet både fra dyreværnsforeninger og fra jagtforeninger fremkommet indtrængende henstilling om i loven at optage disse forbud, hvoraf det sidste i og for sig naturligt ville høre hjemme i jagtloven og derfor også bør overføres til denne lov ved en kommende revision.

I det oprindelige forslags § 6, som forbyder salg til andet formål end slagtning af heste, der er udslidte eller iøvrigt uegnede til brug, er der efter landstingsudvalgets henstilling indføjet en bestemmelse om, at uanvendeligheden skal være fastslået ved dyrlægeerklæring, hvorved paragraffens anvendelsesområde er blevet nøjere afgrænset end efter justitsministeriets oprindelige forslag.

Dernæst er der i bestemmelserne i § 9 om adgang til at foretage kastration af visse mindre dyr uden anvendelse af dyrlæge, den såkaldte hjemmeskæring, efter udvalgets henstilling foretaget nogle mindre ændrin-